

# PO SPALIO VĒLIAVA

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Nr. 91 (1832)

1959 m. lapkričio mėn. 14 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

## TSKP CENTRO KOMITETE

TSKP CK priėmė nutarimą sušaukti 1959 metų gruodžio 22 d. TSKP Centro Komiteto Plenumą.

CK Plenumui pateikiamas apsvaistytas klausimas dėl priemonių, kurios padeda vykdyti TSKP XXI suvažiavimo ir CK 1958 m. gruodžio Plenumo nutarimus dėl žemdirbystės kėlimo ir grūdų, cukrinių runkelių, medvilnės bei kitų techninių kultūrų, bulvių, daržovių, vaisių, rytuogių ir kitų augalininkystės produktų gamybos didinimo, dėl visuomeninės gyvulininkystės vystymo ir mėsos,

pieno, vilnos, kiaušinių bei kitų gyvulininkystės produktų gamybos didinimo, dėl kolūkių ir tarybinių ūkių stiprinimo kadrals, dėl tolesnio žemės ūkio mechanizavimo, darbo našumo kėlimo ir produkcijos savikainos mažinimo, dėl kolūkių visuomeninio ūkio stiprinimo ir kolūkiečių materialinės gerovės kėlimo. Šiuo klausimu išklausti CK Plenumo RTFSR Ministrų Tarybos, Ukrainos, Kazachstano, Baltarusijos, Uzbekistano, Tadžikistano ir Azerbaidžano Komunistų partijų Centro Komitetų pranešimus.

### Už giliai idėjinę, masišką meno saviveiklą

Kiekvienas rokiškietis, dalyvaujantis iškilmingame posėdyje, skirtame Didžiojo Spalio mėnesio didžiausiu susidomėjimu klausiantis šventinio koncerto. Pirmą kartą mūsų kultūros namų scenoje taip darniai ir kartu dirbiantys nuskambėjo mišraus choro išpildomos dainos. Į šį gaunantį meno saviveiklos kolektyvą prijungė daugiau kaip 70 miestiečių darbininkų, tarnautojų, įvairių sričių specialistų, kurie, pagreitinti per trumpą laiką, choro dirigentės D. Labanauskaitės vadovaujami, pasiekė aukštą meninį lygį. Svarbu pažymėti ir tai, kad naujojo choro repertuaras giliai idėjinis. Iš choro dainų lūpų skambantieji žodžiai ragina partiją, taiką, tautų draugystę išreiškia visų tarybinių žmonių mintis ir lūkesčius.

kuri savo programos įvairumu bei dalyvių skaičiumi bus didžiausia ir masiškiausia respublikos istorijoje. Ryšium su tuo dideli darba reikia atlikti rajone. Pagrindinis mūsų šūkis — saviveiklos masiškumas, jos aukštas meninis bei idėjinis lygis — turi apimti visus kolūkius, tarybinius ūkius, pramonės įmones, įstaigas bei organizacijas. Reikia rimtai susirūpinti kolūkių chorų organizavimu. Daugiau iniciatyvos šioje srityje privalo rodyti kultūros skyrius, mūsų specialistai, dirbantieji muzikos mokykloje, vidurinėse ir septynmetėse mokyklose. Šio darbo atidėlioti nebegalima, nes organizacinis periodas irgi užima nemaža laiko, o ateinančios Dainų šventės repertuaras yra žymiai sudėtingesnis negu anksčiau buvusių. Todėl jau dabar kolūkių bei tarybinių ūkių vadovybės, partinės organizacijos su visu rimtumu privalo pradėti organizacinį darbą, o kultūros ir švietimo skyriai apgalvoti muzikos specialistų paskirstymo klausimą.

Svarbią vietą Dainų šventėje užims liaudies šokių kolektyvai. Jeigu dar šių metų vasarą, kada visi ruošėsi rajono dainų šventei, beveik kiekviename kolūkyje buvo šokių ratelis, tai to negalima pasakyti dabar. Daug kur jie iširę, daug kur dar nepradėję mokytis respublikinės Dainų šventės repertuaro. Kolūkių liaudies šokių ratelių sutvarkymu, jų sistemingu darbu nuolat privalo rūpintis rajono kultūros namai.

Artimiausiu metu įvyksianti rajono meninės saviveiklos apžiūra bus rimtu egzaminu visiems scenos mylėtojams, mūsų dainos, šokio, teatrinio meno propaguotojams. Tinkamas pasiruošimas šiai apžiūrai, sistemingas darbas po jos padės meno saviveiklos kolektyvams tapti dar masiškesniems, dar į aukštesnį meninį ir idėjinį lygį pakelti savo repertuarą.

Daina, šlovinanti partiją, tautų draugystę, komunizmą statančios tarybinės liaudies darbą, turi skambėti dar plačiau, galingiau.

### „Greit ir pas mus bus elektra.“

sako «Tarybų Lietuvos» žemės ūkio artelės kolūkiečiai.

Dideli darbai atlikti šiais metais kolūkyje. Iš Juodupės vilninių audinių fabriko «Nemunas» į kolūkio laukus atėjo aukštos įtampos linija. Lyg karivaliui parodė išsiriškiavo gelžbetonio stulpai. Dabartiniu metu vyksta paskutiniai darbai — tvarkoma vidinė instaliacija kolūkiečių namuose, gyvulininkystės fermose, ūkiuose pastatuose.



Staurapolio krašto Apolonosko elevatorius. Jame jau priimta takstančiai tonų naujo derliaus sėklinių kukurazų „VIR-42“.

— Tai bus didelis talkininkas, — kalba kolūkio pirmininkas drg. Talius. — Svarbiausia, elektra mums padės pagreitinti ir palengvinti darbą fermose.

Pagal planines užduotis kolūkis bus pilnai elektrifikuotas dar šiais metais.

J. Krlaučiūnas

## ŽINIOS

aple mėsos gamybą rajono kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose 1959 m. lapkričio 1 d. (centneriais 100 ha naudmenų)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pagaminta mėsos 100 ha naudmenų cent		Pagaminta kiaulienos 100 ha arimų cent	
		1959 m.	1958 m.	1959 m.	1958 m.
1	«Šetekšna»	35,6	26,4	40	31,8
2	«Gegužės Pirmoji»	31,3	19,3	26,6	17,3
3	«Pergalė»	30,3	9,2	18,9	7,5
4	«Draugystė»	29,8	19,4	21,2	16,6
5	«Kaltrekliai»	28,8	19,5	19,6	15,7
6	«Aušra»	27,5	22,3	14,1	19,1
7	«Tarybų Lietuva»	27,1	22,9	22,5	23,8
8	M. Melnikaitės vardo	26,6	10,9	20,7	10,2
9	«Pažanga»	26,1	25,3	18,1	23,2
10	Lenino vardo	26,1	19,3	14,5	19,7
11	«Tikruoju keliu»	25,8	14,2	21,1	18,1
12	«Vyturys»	24,3	23,8	18,9	13,5
13	«Valstietis»	24	17,2	14,1	11,7
14	«Duoklškis»	23,9	16,8	20,1	16,4
15	«Jaunoji gvardija»	23,8	10,9	18,2	11,2
16	«Artojas»	23	13,1	17,9	12,9
17	«Šviesa»	23	19,7	18	13,8
18	Mičurino vardo	22,7	9	24,1	9,6
19	«Žalgiris»	22,3	14,4	20,9	16,7
20	«Vienybė»	21,2	10,6	17,8	5,8
21	«Socializmo keliu»	21	15,3	17,2	16,9
22	«Bendroji žemė»	20,9	14,7	13,6	13,4
23	«Nemūnėlis»	20,7	8,9	19,7	8,9
24	Liudo Girso vardo	20,4	13,4	18,7	12,5
25	«Lukštai»	18,9	16,3	16	17
26	«Atžalynas»	18,4	10,1	16,8	11
27	«Naujas gyvenimas»	18,0	17,7	13,3	16,6
28	«Naujoji sodyba»	16,7	13,5	13,4	15,8
29	«Kamajai»	15,7	8,9	14,3	7,4
30	«Pirmyn»	15,3	8,2	10,5	12,2
31	«Meldučiai»	13,8	8,9	12,9	8,9
32	«Pilis»	13,7	8,5	5,1	8,5
33	«Spartuolis»	13,5	12,7	11,9	13,6
34	«Švyturys»	13	18,5	7,6	16,8
35	«Už taiką»	11,4	14	12,5	16,3
36	Ždanovo vardo	11,4	10	8,7	10,1
37	«Kraštai»	9,3	9,1	7,4	10,2
38	«Laimė»	7,5	16,1	3,9	14,1
Viso:		21,4	13,7	17	13,3
1	Rokiškio tarybinis ūkis	42,3	34,9	34,5	30,7
2	Obelių tarybinis ūkis	35,9	26,3	27,6	23,7
3	Sartų tarybinis ūkis	25,7	19,1	16,2	16
4	Panemunėlio tarybinis ūkis	20,7	28,6	10,7	19,4
5	Onuškio tarybinis ūkis	19,1	8,6	16	6,7
6	Ragelių tarybinis ūkis	9,4	—	6,2	—
Viso:		25,6	24,2	18,4	19,6

Dienos temomis

### PLĀTESNĖ KELIĄ KNYGAI

Nė viename pasaulyje krašte nesklirama tiek daug reikšmės mokslui, menui, literatūrai, knygai, kaip Tarybų šalyje, galingais septynmečio žingsniais žengiančioje į komunizmą ateitį.

Knyga yra žinojimo šaltinis, iš kurio kiekvienas žmogus semiasi neįkainojamas vertybes. Marksizmo-leninizmo klasikų veikalai ir kita politinė literatūra apginkluoja mus tvirtu ideologiniu ginklu, padedančiu praktikoje įgyvendinti didžiulius mūsų epochos uždavinius. Neseniai mūsų knygne buvo gautas nemažas egzempliorių skaičius naujai išleistas «Tarybų Sąjungos Komunistų partijos istorijos». Knyga bematant buvo išpirkta. Neužilgo šią knygą gausime papildomai. Šiuo metu pirmama prumerata V. Lenino raštams ir atnaujinama anksčiau užsisakiusiems.

Knygyno lentynos nuolat pasipildo naujais, aktualiais žemės ūkio, technikos, pedagogikos, medicinos, o taip pat grožinės literatūros leidiniais.

Labai didelę paklausą knygai turi dabar, vykstant knygų platinimo mėnesiui. Iškilio visa eilė knygų platintojų, kaip drg. Jegorova (vietinio ūkio valdyba), Mikalkevičienė (žemės ūkio mašinų gamykla), Lapelienė (Rokiškio siesto gamybos įmonė), Rlmavičienė (E. Tičkiaus vardo vidurinė mokykla) ir daug kitų. Gerų rezultatų platinant knygas pasiekė «Nemuno» fabrikas, rajono finansų skyrius, o taip pat kitos įmonės bei įstaigos.

Deja, kai kur dar užmirštama propaguoti ir plačiau skleisti knygą. Nesirūpina platinti savo darbuotojų tarpe knygas statybos-remonto kontoros, rajono ligoninės, durpynų kontoros vadovai. Mažai dėmesio knygai platinti dar skiria ir rajono mokyklos, rajkoop-sąjunga, silpnai dalyvauja šlame darbe ir rajono kultūros skyrius, kaimo kultūriniai įstaigų darbuotojai.

Knygų platinimo mėnuo baigiasi, tačiau reikia tikėtis, kad dabartiniu metu pagausėjęs pirkėjų skaičius knygne nesumažės. O tai priklausys nuo įmonių, įstaigų, mokyklų vadovų rūpinimosi tarybinės knygos propagavimu ir platinimu, nuo kiekvieno piliečio vis didesnio domėjimosi knyga.

J. STAŠIENĖ  
Rokiškio knygyno vedėja

# DIRBTI SU ŽMONĒMIS, REMTIS AKTYVU

Apsīnītaukē rytas. Vieno-  
dai purškia lietus. Burgz-  
damos motorais per purv-  
nā sunkial važuoja automa-  
šinos. O purvyno Žiobišky-  
je tikrai daug. Aiškiat ma-  
tyti, kad dar ankstyvā ru-  
denī nei apylinkēs taryba,  
nei «Socializmo keltu» kolū-  
kio valdyba nepasirūpino  
kello sutvarkymu.

Prie kolūkio raštīnēs šne-  
kučūojasī petīngū vyrū bū-  
relis.

— Nejaugi darbo pritrū-  
ko, kad tokie vyrai čia  
stumdosī? — užklausiame  
kolūkio pirmininkā drg. La-  
peikā. — Prie kullamosios  
reikētū juos pasiūsti. La-  
bai praverstū.

— Kā jūs... — nustebo  
pirmininkas. — Ne tik prie  
kūlīmo, bet ir prie leng-  
vīausio darbelio jū nepri-  
prašysī.

Išsīkalbējē su kolūkio pir-  
minīnku ir partīnēs organi-  
zācijas sekretoriūmi drg.  
Kastanauskū, sužinojome,  
jog kiekvienā dienā minētās  
būrelīs (o tikriau—tingīnū  
ir simulantū grupē) basto-  
sī po miestēlī īs kampo ī  
kampā, kartais nusitveria  
kai kokī pripuolamā bet  
pelīngā darbā, o didžiāu-  
sīā laīko dalī praleidžia prie  
naminēs bonkos. Kas gi šī-  
tie «didvyriai»? Štai—Avi-  
ziēnis. Kažkada dirbo «Ne-  
muno» fabrike, buvo kom-  
jaunuoliu. Už girtuoklīvī-  
mā, simuliacijā īs fabrico  
atleido, īs komjaunimo pa-  
šalīno. Kastanauskas kurī  
laīkā dirbo kolūkio apskai-  
tīnīnku. Dirbo blogai. Kolū-  
kio valdyba atleido jī īs  
pareīgū. Du broliai Kuli-  
kauskai īs viso neranda  
vietos gyvenīme. Mēgino ir  
šen īlīsti, ir ten, bet nie-  
kur nepatīnka. Visur reikīa  
dorai, sažīningai dirbti.  
Veltū, rublio niekas neduo-  
da. Štai ir susidėjo ī sa-  
votiškā draugijā visi ke-  
turi. Kai kam stogā su-  
talo, kai kam malkas su-  
plauna. Gautā plnīgā kuo  
greičiausiai īskekčia ī nami-  
nē.

Būtū dar netokia didelė  
bėda, jei jie tik keturi bas-  
tytūt ī tingīnīautū. Bet kur  
taū! Reikīa draugū, vienīems  
nuobodu. Ėmė vienā gražū  
vakarā ir prikālbino gerīau-  
sīā kolūkio traktorīnīkā  
Spīetīnī, kad tas su savo  
«Bielorusu» juos ī vakaruš-



Ar neatpažins šīame piešīnyje sa-  
vęs Avižiēnia, Kulikauskas ir Kasta-  
nauskas?..

kā nuvežtū. Dar ir pusbu-  
telī jam suvertė «ant dra-  
sos». Riaumoja traktoriūs  
per miškā, o īs visū pusīū  
jī apkībē girti vakaruški-  
nīnkai. Maža to. Avižiēnio  
ir Kastanauskū vadovaujā-  
ma tingīnū grupē īkyriai  
lenda prie sažīningo kolū-  
kio šoferio Linarto. Mēgi-  
na ir jī pritraukti prie sa-  
vės.

Visai teisingai darbētūs  
«Socializmo keltu» kolūkio  
žmonēs piktīnāsī. 72 metų  
amžiāus senūkas Velmuns-  
kas, kuris lyg skruzdė kas-  
dien trūsīa prie įvairīū kolū-  
kio darbū, sako:

— O kodėl gi šītie jau-  
čiai nesīlma darbo. Argī ne-  
begalīma jū sutvarkyti?

Galīma sutvarkyti. Ir kuo  
greičiausiai! Tačiau kolūkio  
valdyba ir pirminė partīnė  
organizacijā darbu īs žmo-  
nēmīs, su vadovaujančīais  
kadrīs dar neskīria reikīa-  
mo dėmesio. Kolūkio pirmi-  
nīnkas drg. Lapeika visuo-  
se darbuose remlāsī savo  
nuosavīs pečīais. Čia žiūr-  
rėk jis pats vēršūs ī ma-  
šinā krauna, čia vaiko te-  
lyčīā, kuri mīndo ruglū pa-  
sėlūs, čia pats tēplīamī-  
šūs ī malūnā. Pīrmas da-  
lykas—īlgai ir patys tvīr-  
čiausi pečīai netarnaūs, o  
antras dalykas—toks darbo  
stīlius īs esmēs yra netei-  
singas. Mūsū llaudyje yra  
labai geras priežodīs: «Vie-  
nas galas svyla, kitas rūks-  
ta». Tokīa panašī padėtīs  
ir «Socializmo keltu» kolū-  
kyje. Nemažai padīrbėjo  
šīos žemēs ūklo artelės val-  
dyba tvarkant jau gerokai  
pašlījusius kolūkio reikalūs.  
Gerai ir laīku atlīktā žīem-  
kenčīū sēja, visos bulvīe-  
nos perartos antrā kartā ir  
bulvės surīntos, eina prie  
pabaigos kūlīmas. Žymīai

## Kostas VERSLOVAS Apybraiža

Vidutinio ūgio, plačlape-  
tis, ryškiū veido bruožū  
vaikinas, prikandēs lūpā,  
tvīrtose rankose nervingai  
glamžė kepurē.

— Taip, taip,—barškino  
ī stalā pīrštīs mašinū ga-  
myklos viršīnīnkas. Visi  
vėja: nepatalsomas girtuok-  
lis, chulīganas ir jūs, kom-  
jaunuoliai, sīūlote jī priimti  
ī mūsū įmonē?

— Bet jis ne...  
— Pala, pala,—sudraudė  
jaunuolī viršīnīnkas. — Aš  
dar nebaīgiau, o tu vėl, tar-  
sī karštu vandenu perlie-  
tas, spīrgi. Pagal tavę īšeī-  
na, kad čia užuovėjā viso-  
kiems perėjūnams. Ne, to  
nebus! Mūsū įmonei irgi  
svarbu garbė.

— Bet jis neblogas žmogus,  
—komjaunuolis Jonas Pro-  
kofjevas nesuvsyравēs stai-  
giai pakėlė karštīlīgīškai de-  
gančias akīs. — Ne jis kal-  
tas—draugai. Jam tik še-  
šiolīka metų. Motīniškos  
rankos nematė īs pat vai-  
kystēs. O draugai: turi pi-  
nīgū—geras, neturi—kvīt.  
Iš jo dar bus žmogus—auk-  
lėti reikīa...

geriau negu anksčiau atro-  
do gyvulinīnkystēs fermos.  
Bet ar gi čia viskas? Argi  
vien tik nuo to priklausū  
kolūkio ekonominīs tvīrtē-  
jīmas? Jokiū būdu, ne. Žmo-  
nēs, svarbiausia žmonēs!  
IV brigados kīaulīū šerīkė  
Gasiūnīenė dirba didelī dar-  
bā. Kuomet mes apsilankė-  
me fermoje, jī rūpestīngai  
dėlīojo ī skalīnē īlī tik kā  
dienos švīesā īšvydūsīū  
paršēliū.

— Palīkti negalīma, dar  
nuguls kīaulė, — kalba Ga-  
siūnīenė. — Po valandos vėl  
reikēs īskelti. Ir taip visā  
laīkā.

Turi bėdos šerīkė ir su  
kitais, jau žymīai didēsniāis  
paršēliāis. Jie viduriuoja.

— Nebežīnau, kā ir be-  
daryti, — sako jī. — Net ir  
dirbti nebesīnorī.

Pasirodo, kad kolūkio val-  
dyba nepasirūpino gyvuli-  
nīnkystēs darbuotojams įtai-  
syti specialiū batū, chalātū.  
Trūksta žībīntū, malkū. Ne  
visuomet ir pašarai laīku  
prīstatomi.

— Ryt atjosiu ir viskā  
sutvarkysiu, — pažada šerī-  
kė pirminīnkas.

Ir vėl jis pats jos, pats  
tvarkys. O kur gi brigadi-  
nīnkas, kur zootechnikas?  
Ar neatrodo kolūkio pirmi-  
nīnkul, kad toks jo darbo  
stīlius ne tik kad neskati-  
na kitū darbuotojū īnīciaty-  
vo, bet—priešīngai—užlū-  
liuoja juos nusīramīnīmo,  
sustīngīmo nuotākīomis.

— Viskā padarys pīrmi-  
nīnkas,—guodžiasī jīe.

O jis jau nebe viskā pa-  
daro. Reikīa dar ir tvartūs  
patvarkyti, technika rūdīja  
pō lietumi, žodžīu, darbū  
daug. Nemato kolūkio val-  
dyba ir to, kad jū kalmy-  
nystėje susisukė sau līzdā  
kažkokie neaiškūs statybī-

— Na gerai, bet pas mus  
auklīū nėra!

— Mes, komjaunuoliai!  
Jau susītārēm. Už Antanā  
aš pats galvā dedū...

Pokalbis buvo īlgas. Bet  
Jonas pro durīs īsspruko  
švytīnčīu veidu. Sutīko!

Komjaunu-  
oliai, čia pat kī-  
tame kambary-  
je nekantravē,  
džiaugēsī kartu  
su Jonu. Bet komjaunuolēs  
Bronēs Stolsēs švytītīs  
veidas greitai surimtėjo.

— Taip, draugai,—parei-  
škė jī,—sutīko, reiškīa, pasi-  
tikėjo. O vaikinas, visī žī-  
nome, suklydēs. Pati jo te-  
ta graudeno, kad pīnīgū  
neparneša, girtas parēina,  
dirbti nīeko nepadedā. O  
kiek naktū mīlicijoje pralei-  
do, ne veltū ruošēsī ī ko-  
lonijā īšsiūsti...

— Visiems reikēs padīr-  
bėti komjaunuoliškai, o ypa-  
tīngai tau, Jonai,—patap-  
nojo plaštaka Prokofjevui  
per petī komjaunuolis Ma-  
tušaitīs. — Mes tavim pasiti-  
kim!

Pastarasis tylėjo, bet jau-  
natvīškai paraudēs veidas,  
aīstringai degančios akys  
sakė: būkit ramūs—neapsi-  
juoksim.

nīnkai, kurie  
tvarko kol-  
ūkio malūnā. Besinaudodami  
pirminīnko drg. Lapeikos  
nuolaidumu, jie pradeda sa-  
vivalauti: čia pat įrengtu ga-  
terīu jie piauna miško me-  
džiagā (neaišku, īs kur gau-  
tā!...) privatiems asmenīs  
ir pīnīgus dedā ī kīšenē.

Visū čia sumīnētū trūkū-  
mū galētū nebūti, jeigu  
«Socializmo keltu» kolūkio  
valdyba, partīnė organiza-  
cijā nuolatīnī dėmesī skīrtū  
kadrū auklėjīmui, žmonēmīs.  
Tik tokiu keliu einant ne-  
bereikētū pīrminīnkui var-  
gti beieškant kīaulīū šerīkēs  
ī brigadoje, dviejose briga-  
dose karvės būtū ganomos  
ne padīniui, bet jas prīžiūrē-  
tū pastovīai dirbā žmonēs,  
suīnteresuoti savo darbo re-  
zultatīs. Pagalīau—nuola-  
tinīs dėmesys žmonēmīs pa-  
dētū suburti aktyvā īs pa-  
čīū gerīausīū, sažīningausīū  
kolūkiečīū. Tuomet ir visī  
kolūkio reikalai klostytūsī  
gerīau, sėkmingīau.

V. Valaitis



Klaipėdos Baltijos latvū gamy-  
kloje įdiegiama naujausia šiuolaik-  
inė technika, naudojami tobul-  
iausi latvū surīnkīmo metodai.  
Metalo pīovimū dabar čia sėk-  
mīngai panaudojama distancīnė-  
mastelīnė mašina «MDM-2» su  
magnetīniu bel fotokopījavīmo  
perdavīmo prietaisu. Latvū deta-  
lēs šīa mašina piaunamos īs įvai-  
riū plieno lakštū automatiškai  
pagal īs anksto sudarytus spe-  
cialūs brėžīnius, kuriuos kopījuo-  
ja foto elementas.

Nuotraukoje: Antanas  
Šlikas prīžiūri pīovīmo automato  
darbā.

## GERAIS ŽODŽIAIS

atsīliepia kolūkiečiai apie  
„Nemunėlio“ kolūkio pardu-  
tuvės vedējā T. Korotkovā.  
Šīoje parduotuvėje įakis krin-  
ta pavyzdingas prekīū išdėsty-  
mas, švara, tvarka. F. Ko-  
rotkovas mandagiai aptar-  
nauja pīrkėjūs, atsižvelgia  
ī jū pageidavīmus, pasirūpi-  
na prīstatyti reikalingausīū  
prekīū. Norėdamas pagīlīnti  
žīnīas, F. Korotkovas įstojō  
mokytis neakīvaizdīniu būdu  
ī Vīlnīaus prekybos techni-  
kumā.

V. Dovydėnas

Panemunėlyje visi pažįsta  
rūpestīngā ryšiū skyriaus  
darbuotojā J. Baltrūnaitē.  
Gyventojū jī gerbīama už  
darbštīmā, rūpīnīmāsī be  
pīekaišto atlīktī patarnavī-  
mus, gerā spaudos platinīmā.  
Pasīžymėjusi ryšiū darbu-  
otoja īs eilīnēs laīskanēsės  
paskīria vadovauti ryšiū  
skyriui.

P. Svirka

## SIGNALAI, PASIŪLYMAI

### Ar negalima kitaip?

Prie Kriaunū parduotuvės  
dažnai galīma matyti bėstovī-  
nīuojant grupelē žmoniū su ma-  
šais druskai ir indais žībāli.  
Mat, šias prekes parduotuvės  
vedējas P. Danys parduoda  
prieš aldarant arba uždarūs  
parduotuvē.

Ar negalima kitaip sutvarkyti?  
P. Stukas

### MOKINIAI LAUKIA KINO

Aleksandravėlēs septyn-  
metēs mokyklos moksleivē  
I. Šedytė mums rašo:

Mes, Aleksandravėlēs septynmetēs  
mokyklos mokinīai, gyvename ir  
mokomēs pačiame rajone pakraštī-  
je. Skaitome knygas, laikraščiūs.  
bet to neuženka. Norėtume pam-  
tyti ir filmū, kuriū beveik neatre-  
ta ī Aleksandravėlē, o jei ir atei-  
ta, tai mokinīams—niekada. O mes  
labai norėtume pamatyti filmūs  
„Julius Janonis“, „Pedagoginė pe-  
ma“, „Draugo garbė“, „Gylis“ ir  
kitūs.

Iš tiesū, kinofikacijos  
darbuotojai turi prisiminti  
Aleksandravėlēs moksleivīus.

# Antanas bus komjaunuolis

...į tekīnimo cechā kartu  
su Jonu Antanas Savickas  
jėjo kiek nedraįai.

— Štai ir mokinys,—te-  
kīntojui Vainiūnui prīstatē  
Prokofjevas.

Tekīntojas, paspaudēs  
mygtukā, īšjungē staklēs ir  
atsisukēs permetē akīmīs  
švīesīaplaukī jaunuolī.

— Reiškīa, nusprendei  
būti tekīntojū,—īstīesē ran-  
kā atėjūsiām ir pagyrē:—  
Patīnka man tokie vyrai!

— Na, matai, ar ne pui-  
kus žmogus?—kada tekīnto-  
jas nūsīsuko, Jonas padrū-  
sīno Antanā.—Būsī tekīnto-  
jū. Jis ne vienā desimtī īs-  
mokė mylėti technikā, īs  
geležīes gabalo gamīnti įvai-  
rias detales.

Tekīntojū darbas Savickui  
patīko īs pirmū žingsniū.  
Sažīningai vykdant prityru-

sio tekīntojū nurodymūs,  
staklēs pradėjo paklūs-  
tī jaunuolio rankoms. Patīko  
ir bendradarbiai, aplinka.  
Ceche dirbo daug komjaū-  
nuoliū, kuriū nuoširdumas,  
draugiški patarīmā Antanā  
lydėjo kiekviename žings-  
nyje. Vienas patars tā, ki-  
tas tā ir, žiūrėk, reikalai  
klostosī gerai. Čia pat už  
sienos, šaltkalviū dirbtuvėje  
trūsē ir pagrindīs Antā-  
no palydovos—Jonas. Jis  
ne tik rūpinosī Antano dar-  
bu, bet ir laisvalaikiu. Da-  
nai jiedu drauge īseidavō  
īs darbo, žiūrėdavo gerā  
kino filmā, kalbėdavosī su  
Antano teta, īlgā laīkā už-  
trūkdavo bibliotekoje ar  
raudonajame kampelyje.

Kalmynai net nustebo, pa-  
matę Antanā nešantī senū-  
telī vandenī, malkas, o la-

Kas  
lais l  
moksl  
mokyk  
kū jle  
mokos  
liniuot  
mokyk  
triušū  
ir da  
kolūki  
veliam  
sutvar  
darbas  
tojū ir  
neša d  
mokyk  
mokinī  
do» d  
numā,  
Džiaug  
ti ir t  
kinėti,  
dalyka  
ko, nei  
mi vā  
žmonē  
sū vis  
Deja  
kyklos  
masi t  
nlo d  
naudin  
Daugia  
mokinī.  
lūs, ge  
patys  
lyviai  
o tie, f  
llais, l  
llai. Ži  
tai jok  
versti  
įtakā v  
be to v  
laiko p  
los ribi

Rokiš  
zinio di  
gydosī  
nēs. Ta  
čīa ne  
Kiekvie  
radījas,  
lgonian  
likīnīai  
Po ra  
goniai l  
matalis

blausiai  
Dieno  
mai. Št  
nesio la  
gnimo  
lanas l  
300 rub  
Susīz  
stebī va  
Antan  
no.  
— Št  
alyginir  
pradėjo  
kia apla  
— Sve  
ju atlygi  
paspaud  
nešk ir  
tymū pa  
tai?  
Vaikin  
uleido a  
— Tie  
Prokofje  
bėk ī nai  
ki knygi  
dīcija—i  
nimo nus  
O tu juk

Pakalbėkime apie darbinį mokinių auklėjimą

UŽMIRŠTI VAIKAI

Šis rytą mūsų rajono ke-
s ir takeliais tūkstančiai
sleivių skuba į savo
tyklas, klases. Po pamo-
je atlieka namų darbus,
osi, užsiiminėja mokyk-
uose būreliuose, tvarko
tyklų aplinką, auginą
sius, prižiūri sodus
daržus, patalkininkauja
kiuose, padeda savo tė-
ams. Gera ir planingai
rarkyta mokinių diena, jų
as ir užsiėmimai moky-
ir tėvų priežiūroje at-
didele naudą visiems—
tyklai, tėvams ir patiems
iniams. Jie nebijo «juo-
darbo, pajunta jo būti-
ą, džiaugiasi rezultatais.
augiasi vaikai, patenkin-
tėvai. Tinginiai, dy-
li, užsiiminėti negerais
kais jie neturi nei lai-
nei noro. Taip auklėja-
vaikai užaugs gerais
nėmis, reikalingais mū-
visuomenei, šaliai.

Bet kartais, ar tai dėl
nerūpestingumo, ar tai dėl
perdidelės «mėlės» vaikui,
tėvai leidžia jam eiti ir
veikti, ką tik nori. Štai Bag-
donišio septynmetės mo-
kyklos mokiniai Petras Če-
pelis (V kl.) ir Rimantas
Pupelis (VII kl.), nors ir
retai išeina į mokyklą, bet
dar rečiau ją pasiekia. Mo-
kykla jų nevilioja. Pamokų
laiką jie praleidžia jauname
berželių atžalyne rūkydami
cigaretes, lošdami kortomis
ir laužydami berželių viršū-
nėles. O sulaukę antros val-
landos, žygiuoja namo kaip
dori mokiniai. Nežinia, ar
jie tėvų dar paklauso, bet
mokytojų, kaip girdėti, visai
nebeklauso. Ką galvoja šių
mokinių tėvai? Ar jie myli
vaikus? Sunku pasakyti.
Bet iš visko matosi, kad
tik Pupelio motina, tiek
Čepelio tėvai visai nesirū-
pina vaikų auklėjimu, mo-
kymu, jų ateitimi. Juk apie
jų vaikus jau ir spaudoje
buvo rašyta, bet išvadų vis
nėra.

Mano nuomone, ką tai
reikia daryti, nuspręsti. Gal
būt, tai pasiūlys mokytojai,
kurie gerai pažįsta šiuos
vaikus ir jų tėvus? O gal
ir tėvai atsilieps?

Vaikų užmiršti ir palikti
likimo valiai tarybinėje vi-
suomenėje negalima. Juos
reikia išauginti dorais, darbš-
čiais, reikalingais žmonė-
mis.

E. Žylėnallė
Obelių tarybinis ūkis

NUOBODŽIAUTI NETENKA

okišio prieštuberkulio-
o dispanserio ligoninėje
osi įvairių profesijų žmo-
Tačiau niekam iš jų
netenka nuobodžiauti.
vienoje palatoje groja
las, reguliariai kasdien
lams pristatomi respub-
tai laikraščiai, žurnalai.
o ramybės valandų li-
lai lošia šaškėmis, šach-
ais ir domino. Knygų

mėgėjai iš ten pat esančios
dispanserio bibliotekos gau-
na daug grožinės, mokslin-
nės ir politinės literatūros.
Sunku surasti ligoninėje
žmogų, kuris nesidomėtų ir
neskaitytų knygų.

Visi ligoniniai džiaugiasi
jiems suteiktomis puikiomis
sąlygomis gydytis ir nau-
dingai praleisti laisvalaikį.

J. Lapelis

sliai su knyga rankoje.
lenos bėgo nepastebi-
. Štai ir paskutinis mė-
o lapelis nukrito. Atly-
mo mokėjimo diena. An-
s kaip mokinyš gavo
rublių.
susižvalgę komjaunuoliai
i vaikina.
ntanas prieina prie Jo-
rdumas.
Antana-
šingis žingsnis, — kiek nedrausai
s tą, ki-
reikalai
pat už-
rbtuvėje
s Anta-
as. Jis
ano dar-
iu. Daž-
išėdavo
vo gera-
vosi su-
alką už-
kofjevas. — Vienas neiš-
į namus. Elsimė kartu
mpelyje.
tebo, pa-
tį senu-
s, o la-

nuosavos knygos.
— Neturiu, — sumišęs pri-
sipažino Antanas.
Darbas baigėsi. Vaikinių
ir merginų būrelis atklegėjo
į knygyną.
— Tu, Antanai, nusipirk
Ostrovskio «Kaip grūdinosi
plienas», — patarė Jonas. —
Labai gera knyga, o aš ką
nors iš naujesnių.
— Gal Biellausko «Rožės
žydi raudonai»? — pasiūlė
pardavėja. — Labai puiki kny-
ga.
Vaikiniai susidomėjo.
— Na, o dabar, Antanai,
kaip sutarta: likę pinigai —
senutei, — priminė draugas.
Namie Jonas įsigilino į
įdomią knygą, bet mintys
kažkodėl sukosi apie Anta-
ną, giliai širdyje slypėjo
nepasitikėjimas.
«Eisiu», — saulei pasislė-
pus už horizonto, padėjęs į
šalį knygą, nusprendė jis.
Prokofjevą pasitiko senu-
tė ir, pamačiusi pažįstamą
veidą, nušvito.

SVARBI AUKLĖJIMO IR
MOKYMO
NAUJOVĖ

A. VASILIAUSKAS
Panemunėlio septynmetės
mokyklos direktorius

Pradėjus įgyvendinti įs-
tatyta dėl mokyklos priar-
tinimo prie gyvenimo, po-
kalbis apie tai yra būtinas.
Juk kiekvieną naujovę ne
taip lengva įgyvendinti. O
darbinis mokinių auklėji-
mas — nepaprasta naujo-
vė. Tai labai svarbus rei-
kalas, turintis didelę reikš-
mę auklėjant pilnavertį ta-
rybinį žmogų. Moki-
nių auklėjimas priklauso
didele dalimi nuo pačių tė-
vų. O ne paslaptis, kad pa-
sitaiko tėvų su sena pasau-
lėžiūra, priešinga darbiniam
mokinių auklėjimui. Jų nuo-
mone, jeigu vaikas mokosi,
tai jam nėra reikalo pratin-
tis prie darbo. Pasitaiko ir
tokių tėvų, kurie tiesiog pa-
reiškia:

— Jūs, mokytojai, mo-
kykit teoriją, o prie darbo
vaikus mes pripratinsime.

Su tokiais tėvais mes ir
susitikome šiais metais
įsteigę prie mokyklos «Ma-
žąjį kolūką», o taip pat or-
ganizuojant talkas kolū-
kiams, nuimant derlių ir
įjungiant mokinius į mokyk-
los patalpų atremontavimą.
Su šiais tėvais teko daug
kalbėtis, įrodinėti, kol įtiki-
nome. O mokiniams ir to-
liau diegiame darbinis įgū-
džius. Įrengtoje dirbtuvėlė-
je praktinių pamokų metu
V, VI ir VII klasių moki-
niai, vadovaujami mokyto-
jos B. Tallūtės, dirpa paka-
bus, gelėms stovus, šiukš-
lėms dėzes, sienlaikraščiams
vinjetes, atremontuoja su-
gardintus suolus. Be to, sa-
tarauju metu minėtų klasių
mokinius pradėjome pratin-

ti prie savitvarkos. Moki-
niai iš eilės pagal sudarytą
grafiką kas antrą šeštadienį
sutvarko savo klases: iš-
plauna grindis, valo langus,
suolus ir kita. Jų darbui
vadovauja klasių vadovai.
Apie tai mokiniai žino iš
anksto ir informuoja tėvus,
kad šiam darbui būtų pasi-
ruošę ir po to nepriekaištau-
tų, jog mokinyš suslėpė savo
mokyklinius drabužius.

Tenka pripažinti, kad
praėjusią vasarą «Mažajame
kolūkyje» darbus tvarkė-
me ne visai teisingai. Mes
daugiau nukrypome į
materialinę pusę, stengėmės
kuo daugiau gauti pajamų,
o mokinių darbinis auklėji-
mas nukentėjo. Šį klausimą
apsvarstėme mokytojų ta-
rybos posėdyje ir išvadas
jau padarėme. Sekančią va-
sarą «Mažąjį kolūką» tvarky-
sime kitaip, į pirmąją
vietą iškelstame mokslinių
auklėjimą, jų iniciatyvą, sa-
varankiškumą, diegsime or-
ganizatorinius įgūdžius. Pa-
vasarį ir vasarą auginsime
įvairias kultūras bei daržo-
vės, užveisime sodą, tuo
pačiu plėsimė ir gilinsime
mokinių žinias iš biologijos,
chemijos, fizikos. Tokiu pat
principu organizuosime ir
talkas kolūkiuose bei tary-
binuose ūkiuose.

Be darbinio mokinių auk-
lėjimo mokslo dabar negali
būti. Jis padeda žymiai ge-
riau įsisavinti teorines ži-
nias, teikia galimybes pla-
čiai diegti mokslieviams pa-
garbą socialistinei nuosa-
vybei, ugdyti komunistinę
pažiūrą į darbą.

— Ačiū, vaikeli, labai
ačiū, — pradėjo ji. — Mano
Antaniuko nebeatpažinsi, kaip
nė tas. Vagį net du šimtus
atidavė.

— O kur jis dabar? — ma-
tydamas tuščią kambarį ir
atskleistą ant stalo knygą,
susirūpino šis.

— Mat, vėl anie atėjo...
Taip spyrėsi, nenorėjo eiti,
bet ištempė, — skėsčiojo ran-
komis senutė.

— Hm, sakot, pasikeitė...
— Pasikeitė, vaikeli, la-
bal...

Bet Jonas nebelisklausė
jos žodžių. Atsisveikinęs
uždarė duris, o širdyje pa-
juoto lyg adatos smailę.
Šaligatviu žingsniavo spar-
čiai, o mintys galvoje viena
po kitos skubėjo dar grei-
čiau. Ir štai toličiau iš res-
torano šmėkstelėjo keturios
figūros. Jų tarpe buvo ir
Antanas.

— Ak, štai kaip? — Pro-
kofjevas ir pats nepastebė-
jo kaip, atsidūręs viduryje
jų, pakratė Savicko ranką.
— Nuo Antano stipriai tren-
kė degtinė, veidas buvo pa-
bales.

— Neliesk jol! — suvapa-
lėjo vienas iš girtuoklių. —
Čia jo reikalas.

— Šalin! Jūs jam ne

draugai, — suraukęs antakius
kirstė nukirto šis ir tvirtai
trūktelėjo Antaną.

— Ejo abu tylėdami. Jono
krūtinėje širdis tartum šo-
kinėjo, o gerklėje jautėsi
sprangus graudulys.

Tą naktį Prokofjevo ilgal-
neėmė miegas; mintys ne-
davė ramybės. Nejaugi ne-
siliaus? O gal per griežtai?
Juk dar ne visos sielos ker-
telės praskleistos...

Rytą į darbą Antanas atė-
jo laiku. Tik akių nedrįso
pakelti prieš draugus.

Kvapniais žiedais pasi-
puošę liepų alėjos tvindė
krūtinę. Vėsa ir šis švei-
nus žiedų aromatas lėtino
žingsnius, o žodžius darė
gyvesnius, įtikinamesnius.

— Štai, kad ir aš, — dėstė
Jonas. — Šaltkalvio specia-
lybę įsigijau prieš penkis
metus, o buvau, kaip ir
pats, baigęs tik keturius
skyrius. Ir kada pasiūlė ian-
kyti vakarinę jaunimo mo-
kyklą, abejoju ar verta pra-
dėti. Bet pradėjau ir štai
šiemet jau lankystu dešimtą
klasę. O po poros metų
galvoju stoti į institutą.
Inžinierium mokysiuos. Bū-
tinai reikia ir tau, Antanai,
mokyti. Juk tau tik sep-



NIKOLAJEVAS. Statybinių
kultūros namų saviveiklininkai
aktyviai ruošiasi įvykiančiai
Ukrainos literatūros ir meno de-
kadai Maskvoje.

Nuotraukoje: banduristų
ansamblio dalyvės Natalija Poiuš-
kina ir Ala Osadčaja repeticiojo-
je.

K. Dudčenko (TASS) nuotr.

Plauko žąselė...

Važiuojant pro „Nemunėlio“ kolūko
centrą, žvilgsnį patraukia daugybė
baltų kaip sniegas žąsų, nardančių
upėje. Tai kolūkiečių žąsų, kurias jau
kelintą metą auginą Feodosija Alein-
kovičė. O štai prie fermos pasirodė
ir ji pati. Lyg kas žąsims būtų pra-
nešęs, viena-kita sugaveno, suplasnojo
sparnais, ir tuojau didžiuliu debesiu
jos nuplasnojo savo šeiminiškės link.

Paukščių auginimo darbas reikalau-
ja daug kruopštumo, tvarkingumo, šva-
ros. F. Aleinikovičė ji visuomet at-
lieka rūpestingai. Į talką jai ateina
ir vyras.

Šiemet kolūkiečiai auginą apie 260 žą-
sų, iš kurių virš 100 jau parduota.
Realizuota nemažas kiekis ir kiaušini-
nių. Visa bėda, kad auginamiems
paukščiams nėra patalpų. Tuo turėtų
pasirūpinti kolūkiečių valdyba, nes šia
yra visos sąlygos vandens paukščių
fermai plėsti ir iš jos gauti didesnes
pajamas.

V. NORKUS

tyniolikti...
— Būtinai! — susimąstęs
ištare šis ir pirmasis pa-
suko į knygyną.

— Prašau penktos klasės
vadovėlius, — paprašė Anta-
nas.

Jonas lrgi nusipirko vi-
sas dešimtos klasės kny-
gas, nes iki mokslo metų
pradžios buvo likęs tik
vienas mėnuo.

Ir šį vakarą, po trečio
atlyginimo, Prokofjevas
nenurimo neaplankęs Anta-
no. Praverus duris jį pasi-
tiko ta pati, švytinčiu vei-
du, senutė. Matyti, dėl anū-
ko ji buvo rami. Toliau
kambarėlyje, palinkęs prie
knygų, užkritisiais plau-
kais, darbavosi Antanas.

— Sunkiai skyla, — padė-
jęs pieštuką ant primargin-
to skaičiais sąsiuvinio lapo,
jis abiem rankom perbrau-
kė per įkaitusius smilkinus.
— Pamirštal

— Nenusimink, buvo ir
man taip, — atsisėdamas
šalia, paėmė į rankas pri-
marginatą sąsiuvinį svečias.
Po keletos dienų komjau-
nuolius pasiekė dar viena
džiugi žinia — Savickui ko-
misijsa pripažino trečios kate-
gorijos tekintojo specialybę.

(Nukelta į 4 psl.)

**DERLIAUS ŠVENTĖ**

Duokiškio vidurinėje mokykloje įvyko mokyklos derliaus šventė. Šventę atidarė mokytojas P. Subačius. Ataskaitą apie mišrūrininkų darbą padarė mišrūrininkų būrelio vadovė mokytoja G. Sukiėnė.

Po to mokiniai, geriausiai padirbėję mokyklos mišrūrininkų darbe, buvo apdovanoti. Jų tarpe grandininė B. Pranckūnaitė ir geriausia mišrūrininkė Z. Vainilūnaitė.

Derliaus šventės metu veikė mišrūrininkų išaugintų daržovių eksponatų parodėlė.

Šventės dalyviams buvo parodyta meninė programa.

**A. Remelkis**

**Mokyklos muziejus**

Šiemet įsteigta Obelių mokyklos-internato muziejuje eksponuojami įvairios formos ir paskirties senoviniai akmeniniai kirvukai, rasti Obelių apylinkėse, senovinės žalvarinės monetos, įdomiausi senovės apyvokos daiktai.

Muziejaus stendai nuolat pildomi vis naujais eksponatais.

Istorikų būrelio nariai taip pat renka tautosakinę medžiagą ir ją užrašinėja.

**A. Jurkus**

**Saviveiklininkai repetuoja**

Juodupės vidurinės mokyklos choras, mokytojo Juodeikos vadovaujamas, mokosi naujas dainas «Draugai», «Gegutė», «Varnėnai» ir kitas.

Šokių kolektyvas, vadovaujamas mokytojos Beinovičiūtės, repetuoja naujus šokius «Audėjėlė», «Dobilėlis».

**D. Kumpauskaitė**

(Atkelta iš 3 psl.)

...Komjaunimo susirinkimas buvo pačiame įkarštyje. Priėmė keturis sąžiningus, patikrintus praktiniame darbe jaunuolius į VLKJS eiles, komjaunuoliai karštai ginčijosi, tarėsi, kaip įdomiau atšvesti Didžiojo Spalio sukaktį, kalbėjo apie tolimesnius uždavinius.

— Prokofjevo pavyzdžiu turime sekti, — kalbėjo pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė Stolsė. — Darbe pirmutinis. Sėkmingai mokosi vakarinėje mokykloje ir štai visiškai paklydusį vaiką tvirtai pastatė į teisingą kelią... Pasigirdo barkštėjimas į duris.

— Prašau! — atsiliepė pirmininkaujantis.

Duris pravėrė senasis gamyklos kalvis Pupelis.

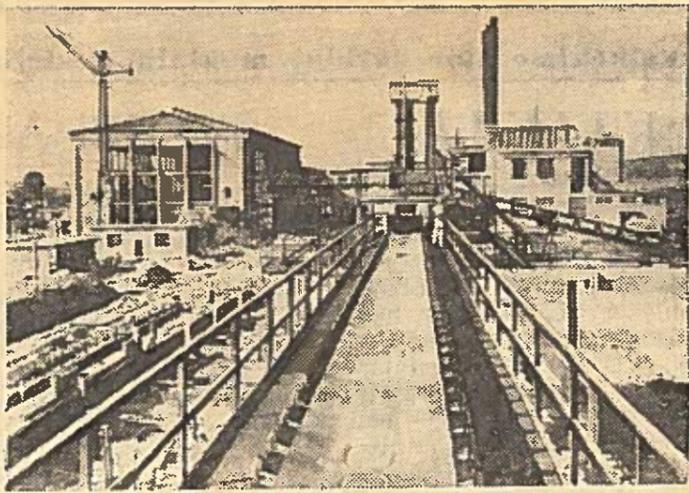
— Dovanokit, gal aš čia ir nelaiku? — nedrąsiai prašėko jis.

— Prašom, tėvuk, prašom! — kvietė komjaunuoliai.

— Tai štai sužinojau, kad šiandien jūs susirin-

**BULGARIJOS LIAU-  
DIES RESPUBLIKA.**  
Cukraus gamyklos statyba Lomoje.

Bulgarijos telegramų agent. nuotr.



**AMERIKOS**

**Tarybų Tautinė apžvalga**

**METALURGŲ STREIKAS**

116 dienų trukusio streikas JAV plieno lydymo pramonėje. Pagal savo trukmę jis neturėjo lygių Amerikos darbininkų judėjimo istorijoje. Būdingas taip pat ir streiko užmojis. Jame dalyvavo daugiau kaip pusė milijono žmonių. Streikų bangą buvo apėmusi įmonės, gaminančias daugiau kaip 85 procentus JAV plieno.

Kai liepos mėnesio viduryje Amerikos metalurgai paskelbė streiką, įmonininkai manė, kad jie galės be ypatingo vargo pakirsti darbininkų valią ir priversti juos priimti kompanijų sąlygas. Streiko išvakarėse vykusių derybų metu JAV plieno liejimo magnatai griežtai atsisakė padaryti darbininkams kokias nors nuolaidas — padidinti darbo užmokestį ir pagerinti darbo sąlygas. Turėdami didelį plieno atsargas, jie, kaip rašė laikraštis «Niujork Taimes», tvirtai nutarė parodyti metalurgijos pramonės darbininkų profsąjungai, kad «šeimininkas lieka šeimininkas».

Bet metalurgijos kompanijos ir jų sąjungininkai apsiriko. Streikininkai laikėsi nepaprastai tvirtai ir pareiškė, kad yra pasiryžę streikuoti tol, kol bus patenkinti jų iškeičti reikalavimai. Su metalurgais pradė-

jo solidarizuotis ir kitų pramonės šakų darbininkai. Streikas plieno lydymo pramonėje įgavo bendranacionalinį pobūdį. Jo įtaka Amerikos ekonomikai darėsi vis didesnė. Pieno atsargos šalyje vis labiau mažėja. Dėl metalo trūkumo keblioje padėtyje atsidūrė automobilių pramonė ir kai kurios kitos pramonės šakos. Tuomet į talką monopolijoms atėjo valstybinė valdžia. Prieš streikininkus buvo panaudotas antidarbininkiškas Tafto-Hartlio įstatymas. Šio įstatymo pagrindu JAV aukščiausiasis teismas parėmė žemesnės teismo instancijos sprendimą, kad metalurgų streikas pertraukiamas 80 dienų laikotarpiui.

Amerikos metalurgai tvirtai ketina kovoti toliau. Kaip pareiškė vienas iš

metalurgijos pramonės darbuotojų profsąjungos vadovų, įėjus įmonininkų pozicija nepasikeis, plieno lydymo įmonė po 80 dienų vėl sustreikuos.

Buržuazinė propaganda, apibūdindama padėtį Jungtinėse Amerikos Valstijose, stengiasi pavaizduoti ją taip, tartum šioje šalyje būtų kažkokia «klasinė harmonija» bei «darbininkų ir kapitalistų bendradarbiavimas». Amerikos metalurgų streikas gana įtikinamai paneigia tokius teigimus. Klasinė kova tarp darbo ir kapitalo Jungtinėse Amerikos Valstijose analptol nemažėja. Apie tai galima spręsti ir iš įvykių, susijusių su dabartiniu metalurgų streiku, ir iš to, kad per 8 šių metų mėnesius Jungtinėse Amerikos Valstijose įvyko 2825 streikai. Juose dalyvavo 1 milijonas 670 tūkstančių darbininkų.

**V. Charkovas**

**MAŽOJO TOMO LIKIMAS**

**S** PALVOTAJAM vaikui ne vieta baltųjų šeimoje. Toks buvo Pietų Afrikos Sąjungos valdžios nutarimas. Šiomis dienomis Anglijos laikraštis „Daily Mail“ savo puslapiuose pasakoja apie tragišką likimą, ištikusį mažą afrikietį, kurį buvo įsūnijusi baltųjų šeima.

Bičerių šeima jau dvylika metų gyvena Pietų Afrikos Sąjungoje, kur ji emigravo iš Anglijos ieškodama uždarbio. Kartą Keptauno bažnyčioje Bičerių pamačė pamestą kūdikį. Tamsi vaiko oda jos neatstūmė. Nors šeimoje buvo du vaikai, ji nutarė įsūnyti kūdikį ir pavadino jį Tomiu.

Dabar Tomiui sukako dveji metai, jį myli visa šeima. Bet negras baltųjų tarpel Negirdėtas atsitikimas! Pagal Pietų Afrikos Sąjungoje galiojančius rasištinis įstatymus, spalvotasis negali gyventi kaip lygiateisis baltųjų tarpe. Valdžia pareikalavo, kad Bičeriai atsisakytų kūdikio todėl, jog jo tėvai tamsi ir jo tėvai nežinomi. Tačiau įmotė kategoriškai atsisakė įvykdyti šį barbarišką reikalavimą. Persekiojama Bičerių šeima šiuo metu yra priversta slapstyti.

**Antanas bus komjaunuolis**

kimas ir atėjau su savo bėdom, — dėstė kalvis. — Nors ir labai gėda, bet kitos išeities neradome. Aš gi dėl savo Norberto. Nebegalime susitvarkyti. Susidėjo su blogais draugais ir pats blogu keliu nuėjo: geria, namo nepareina, darbe nedrausmingas, mokyti negalime priversti. O jam irgi kaip Savickui — tik septyniolika metų. Padėkite, komjaunuoliai, jūs mokat žmogų pastatyti ant kojų.

— Teisingai kalba tėvukas, — tyllai pritarė komjaunuolis Jasinevičius. — Norbertas ne tuo keliu eina.

— Imsimės, draugai, jau-

nuolį atvesti į teisingą kelią? — kreipėsi į visus pirminės organizacijos sekretorė.

— Imsimės, imsime! — choru atsakė komjaunuoliai.

Rokiškio mašinų gamyklos komjaunuolių šeima didelė. Ji susideda iš įvairių tautybių darbininkų. Komjaunuoliai ir jaunimą, nežūrint skirtingų tautybių, riša tvirti draugystės saitai, sieja bendrą tikslą — kova už pirmalaikį septynmečio užduočių įgyvendinimą, už naują, komunistinį žmogų. Apie komjaunuolius gamykloje kalbama su pasididžiavimu. Štai ir už praėjusio mėnesio rezulta-

tus rodiklių lentoje jie užima pirmąsias vietas. Šaltkalvis J. Prokofjevas mėnesinę užduotį įvykdė 190 proc., štampuotoja Stolsė — 170 proc., tekintojai Talat — Kelpša, Matušaitis, Anikanovas, Bakasiejevas, Timofejevas, Jasinevičius — 150—170 procentų. Komjaunuoliai, neturintieji vidurinio išsilavinimo, mokosi vakarinėje mokykloje arba konsultaciniame punkte, o kiti politratelyje studijuoja TSKP istoriją.

Komjaunuolių vardai gamyboje garsėja, didėja jų šeima. Šios šeimos nariu greit bus ir Antanas Savickas, nes jis mėnesinę užduotį taip pat jau viršija, lanko mokyklą, eina kartu su komjaunuoliais teisingu keliu.



**Estafetę laimėjo verpėjas**

Didžiojo Spalio 42-osiomis metų atžymėti fabriko «Nemunas» sportininkai rungtyniavo estafetės varžybose Juodupės gatvės 3100 m. distancija buvo padalinta į 7 etapus (4 etapai moterims ir 3 vyrų). Tiek pirmajame, tiek ir antrajame etape (jo ilgis 900 m) visų trijų cechų — audimo, taurinimo ir verpimo — atstovai bėgo viena po kitą, tačiau antrojo etapo pabaigoje verpėjas R. Čekas donas įstengė atsiplešti savo varžovų maždaug 100 metrų, o ketvirtajame etape jo komandos draugas Michailovas dar daugiau įtvirtino savo cecho bėgimo persvarą. Toliau komanda bėgo ir finišavo taip: pirmo verpimo cecho bėgikai išlaikydami atstumą nuo savo artimiausių varžovų, audimo cecho sportininkai maždaug 100 metrų, o pastarųjų panašiai tokiame pat nuotolyje bėgo taurinimo cecho bėgikai.

Estafetę laimėjo verpimo cecho komanda. Jos laimėjimas — 10 minučių ir 6 sekundės.

**V. Ikamas**

**Pranešimas**

Š. m. lapkričio mėn. 17 (antradienį) 19 val. Rokiškio E. Tiškaus v. vidurinės mokyklos patalpose įvyks olinio KULTŪROS UNIVERSITETO UŽSIĖMIMAS

Po paskaitos — literatūrinis Astos Girčytės teismas pagal Bieliausko romaną „Rožė ir raudonai“.

Kultūros universiteto mokslinė-pedagoginė taryba

Redaktorius Z. LAPINSKAS

Š. m. lapkričio 30 d. įvyks valstybinės 3 procentų paskolos išlošiamosios paskolos 72-as pagrindinis laimėjimo tiražas.

**GALIMA LAIMĖTI NUO 400 IKI 50000 RUBLIŲ.**

Šios paskolos obligacijos parduodamos ir laimėjimai perkamos taupomosiose kasose.

**KINO TEATRE „SAULUTĖ“**  
XI. 14—15 d. d. — «Kempis karalystė»

XI. 17—18 d. d. — «Medicinos sesers užrašai»

**OBELIŲ KINO TEATRE**  
XI. 14—15 — «Liepsnių gaisras»

XI. 17—18 — «Šešėliai slėnyje» (suaugusiems)

Pil. Vainauskas Juozas, M. lo s., gyv. Rokiškio m. Respublikos g. Nr. 16, iškėlė išuokė la pil. Vainauskienei Onai lo d., gyv. Sartų tarybinė mokykloje.